

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Дел. № 9/2013
Дата 13.05.2013

ЗАМЕСТНИК МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ И
МИНИСТЪР НА РЕГИОНАЛНОТО РАЗВИТИЕ И
БЛАГОУСТРОЙСТВОТО

Изм. № 11-80/57/13.05.13г.

За всички
13.05.13г.

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Относно: Конституционно дело № 9/2013 г.

**УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,
УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,**

С определение на Конституционния съд от 18 април 2013 г., министърът на регионалното развитие и благоустройството е конституиран като заинтересована страна по дело № 9/2013 г., образувано по искане на президента на Република България за установяване противоконституционността на чл. 17, ал. 2, т. 6 и чл. 17а, ал. 1, т. 2 от Закона за устройството на Черноморското крайбрежие (ЗУЧК).

Изложенията в искането на президента на Република България аргументи намират своята правна обосновка в несъобразяването на атакуваните разпоредби на ЗУЧК с основния принцип за правовата държава, регламентиран в чл. 4, ал. 1 от Конституцията на Република България. Създадената с чл. 17, ал. 2, т. 6 от ЗУЧК възможност за промяна на предназначението на поземлени имоти в горски територии въз основа на влязъл в сила подробен устройствен план /ПУП/, без да е налице влязъл в сила общ устройствен план /ОУП/, за обекти със сертификат за клас инвестиция по Закона за насърчаване на инвестициите /ЗНИ/ по своята същност е положителна стъпка в подкрепа на бизнеса в трудната икономическа ситуация, в която е поставена нашата страна. За да са налице обаче реални условия за подпомагане на инвестициите е необходим единен комплекс от мерки, които да залегнат в националното ни законодателство в нормативен акт с ранга на закон. Липсата на мерки или тяхната недостатъчност създава правна несигурност, с което

съгласно установената практика на Конституционния съд се нарушава чл. 4, ал. 1 от Конституцията на Република България. В настоящия случай непълната нормативна уредба не изпълнява конституционните изисквания на чл. 15 от Конституцията на Република България за осигуряване на опазване и опазване на околната среда и разумно използване на природните богатства, както и на чл. 19, ал. 2 от основния закон, тъй като с приемането на оспорваната разпоредба възниква риск от нелоялна конкуренция.

В искането на президента на Република България е атакувана и разпоредбата на чл. 17а, ал. 1, т. 2 от ЗУЧК, като противоречаща на чл.4, ал. 1, чл. 15 и чл. 18, ал. 6 от Конституцията на Република България.

С разпоредбата на чл. 17а от ЗУЧК се забранява строителството и поставянето на премествасми обекти и съоръжения, промяната на предназначението и учредяването на ограничени вещни права върху пясъчните дюни, попадащи в границите на зона „А“, зона „Б“ или в урбанизираните територии на населените места след границите на зона "А", освен в случаите, когато с влязъл в сила подробен устройствен план е предвидено изграждане на обекти с национално значение; обекти на техническата инфраструктура и специални обекти, свързани с отбраната и сигурността на страната.

Атакуваната разпоредба на чл. 17а, ал. 1, т. 2 от ЗУЧК урежда едно от изключенията от общата законова забрана.

Понятието „техническа инфраструктура“ е дефинирано в § 5, т. 31 от Допълнителните разпоредби на Закона за устройство на територията като система от сгради, съоръжения и линейни инженерни мрежи на транспорта, водоснабдяването и канализацията, електроснабдяването, топлоснабдяването, газоснабдяването, електронните съобщения, хидромелиорациите, третирането на отпадъците и геозащитната дейност.

В съвременния обществен и социален живот изграждането на обектите на техническата инфраструктура не се осъществява единствено и само от държавата, а от различни стопански субекти, част от които са натоварени с осъществяването на обществени услуги в обществен интерес. Националните обекти са дефинирани в § 1 от Допълнителните разпоредби на Закона за държавната собственост като обекти, определени като такива със закон, както и инфраструктурни обекти: изграждане и преустройство на транспортно-комуникационни мрежи и съоръжения - пътища от републиканската пътна мрежа, железопътни линии и обекти на железопътната инфраструктура, пристанища, летища и съоръжения към тях; на други мрежи и

съоръжения на техническата инфраструктура - водоснабдяване, канализация, пречистване на питейни и отпадъчни води, третиране на отпадъци, електрификация, топлофикация, газификация и електронни съобщителни мрежи, определени като национални обекти с решение на Министерския съвет. Обектите с национално значение са определени в § 5, т. 63 от Допълнителните разпоредби на ЗУТ като обекти, определени като такива със закон или с акт на Министерския съвет. Предвид горното, поради необходимостта от задоволяване на обществен интерес обикновено обектите на техническата инфраструктура получават статута на обекти с национално значение по силата на специален закон или с нарочен акт на Министерския съвет. В този смисъл, отчитайки наложилата се практика и характерните особености на обектите с национално значение, в масовия случай обектите на техническата инфраструктура ще имат и качеството на обекти с национално значение.

Предвид гореизложеното, мотивите в искането на президента на Република България могат да бъдат споделени.

**ЗАМЕСТНИК МИНИСТЪР – ПРЕДСЕДАТЕЛ
И МИНИСТЪР НА РЕГИОНАЛНОТО
РАЗВИТИЕ И БЛАГОУСТРОЙСТВОТО:**

ЕКАТЕРИНА

